

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/1036/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207220
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612207220.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa S., so sídlom B. X, Z., IČO XX XXX XXX, zastúpeného G., so sídlom B. X, Z., IČO XX XXX XXX proti odporkyniam 1/ M. J., bytom O. U. XXX, 2/ Q. N., bytom O. U. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkýň E., so sídlom I. X, B., IČO XX XXX XXX, zastúpeného V. F. H., advokátom, so sídlom V. X/F., Y., o zaplatenie 573,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 5C/146/2012-98 zo dňa 20. augusta 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka V. F. H., a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol, odporkyniam v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň v 1. a 2. rade trovy konania vo výške 91,98 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd uložil odporkyniam v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 573,93 Eur s príslušenstvom. Vedľajší účastník na strane odporkýň v 1. a 2. rade navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Namietal premlčanie žalovanej pohľadávky, pričom v danej veci ide o vzťah spotrebiteľský. Uviedol, že odporkyňa v 2. rade nepristúpila platne k záväzku odporkyne 1. a predloženú „Dohodu“ je nutné považovať za nulitný právny akt. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, zhodnotil vec po právnej stránke a dospel k záveru, že vznesenie námietky premlčania malo za následok zánik súdnej vymožitelnosti nároku voči odporkyni v 1. rade, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo priznať. Navrhovateľ nepreukázal svoj právny nárok voči odporkyni v 2. rade. Na základe toho súd návrh na zaplatenie sumy 573,93 Eur s príslušenstvom zamietol. O náhrade trov konania odporkýň v 1. a 2. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Odporkyne v 1. a 2. rade boli v konaní v plnom rozsahu úspešné, preto by im patrila náhrada trov konania. Súd im však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnili. Vedľajší účastník na strane odporkýň v 1. a 2. rade bol v konaní plne úspešný, preto o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkýň v 1. a 2. rade súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. S poukazom na úspech v spore mu súd priznal voči navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 91,98 Eur. Táto pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava - podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov po 38,18 Eur + 7,81 Eur režijný paušál; 2/ písomné podanie - vyjadrenie vo veci zo dňa 09.04.2013 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov po 38,18 Eur + 7,81 Eur režijný paušál.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 32,28 Eur. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p., ktorý sleduje, aby neúspešná strana bola povinná zaplatiť len trovy konania, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky a ktoré sú nevyhnutné. Pritom je potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti vo vzťahu k výške žalovanej istiny aj vo vzťahu k povahe veci, posúdenia jej zložitosti a obsahu podaní, pričom vedľajší účastník vystupuje v obdobných veciach opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a sp. zn. 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajský súd v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03. Ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Poukázal na to, že združenie na ochranu spotrebiteľa nevstupuje do všetkých konaní, v ktorých je jedným z účastníkov konania spotrebiteľ, ale len do tých konaní, kde má záruky úspechu vo veci prostredníctvom jednoduchých opakovaných podaní, čo vedie k nehospodárnemu a neúčelnému priznaniu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,90 Eur. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 92 ods. 2, 3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Uviedol, že je to práve žalobca, kto masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravídla nemajetných spotrebiteľov. Mal za to, že ak by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol právny nárok, viedlo by to k ohrozeniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov, čo by vyhovovalo ekonomickým záujmom žalobcu. Prívrátil by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný premlčaný nárok. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať

proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“ - možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím žalobca získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Povinnosť nahradiť trovy konania sa teda spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci.

Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má potom nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyniam zaplataenia istiny vo výške 573,93 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom tento návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporkyne mali vo veci plný úspech. Preto v zmysle ustanovenia §142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyniam a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyniam súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov neuplatnili podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň v 1. a 2. rade priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 91,98 Eur. Náhrada trov mu bola priznaná z dôvodu plného úspechu vo veci. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danej veci považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkýň v 1. a 2. rade a účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporkýň, na stranu ktorých do konania vstúpil. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a dňa 11.04.2013 doručil súdu prvého stupňa písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania (č.l. 41), v ktorom kvalifikovane vzniesol námietku premlčania a vyjadril sa k dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň v 1. a 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia, a to v celkovej výške 91,98 Eur za dva úkony právnej služby tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide o možnosť aplikácie ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na ktorú poukázal navrhovateľ, odvolací súd uvádza, že je len na vôli súdu, či v drobných sporoch neprizná, alebo zníži trovy konania. Dokonca aj pre zníženie výšky trov konania nestanovuje žiadne hranice a moderáciu trov konania ponecháva len na úvahe súdu a konkrétnych okolnostiach prípadu. Ide totiž o moderačné právo súdu pri rozhodovaní o výške trov konania a ako jediné kritérium zákon zakotvuje neprimeranosť trov voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, to zo zákona nevyplýva a je ponechaný len na úvahe súdu.

Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 76/2012, v ktorom konštatoval, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal, alebo znížil trovy konania, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Pozitívne vymedzený pojem drobného sporu vyplýva z § 200ea ods. 1 O.s.p. V prípadoch drobných sporov je teda na zvážení súdu, či využije ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi konania, ktorý mal vo veci úspech, buď neprizná alebo zníži trovy konania. K tomuto kroku môže všeobecný súd pristúpiť len v prípade, ak uplatnené trovy sú neprimerané vo vzťahu k pohľadávke. Neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Na druhej strane posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené, je dané na úvahy súdu.

Vzhľadom na uvedené a na pomer výšky trov konania k sume, ktorá bola predmetom konania, krajský súd v danej veci nevzhliadol dôvod na aplikáciu moderačného práva, a má za to, že vedľajšiemu účastníkovi patrí plná náhrada trov konania.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 91,98 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,81 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.